

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Mathildes HÆnder

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048200272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Hvor Kjærlighedens Gud hvert Aar
For sig og Hende har beregnet.

13.

Den *Venstre* — aldrig aner den,
Hvad Mildhed vel den *Høire* øver;
Men Hjertet, som den tause *Ven*,
Staaer mellem dem, og raader, prøver.

14.

Jeg veed — hvad tidt jeg grundet paa —
Hvoraf det dog vel kunne komme,
At de er begge lige smaa,
Og lige bløde, lige fromme:
Som *Tvillinger*, de begge to
Nød lige *Tugt* i *Sorg* og *Gammen*,
Og hist i *Templet* see vi jo,
De holde deres *Andagt* *sammen*.

15.

I denne *Alabaster* fiin —
Jeg tænkte, da jeg saae dem begge, —
Tør man, som i et *Helgenskriin*,
Et *Liv*, en *Evighed* nedlægge.

16.

Thi vist jeg veed: i *Himlens Bo*
Mod *Herrens Straaletempel* vender
Ei nogen *Lysets Engel* to
Meer uskyldshvide, fromme *Hænder*. —

17.

Hvad henrykt sværmet har min *Aand*
Om *ubeskrivelige Hænder*,

Jeg ved en anden elsket Haand,
Min ædle Frøkeni her Dem sender;

18.

Thi *Hendes* Ønske var et Bud,
Hvis Almagt ydmyg jeg erkjendte,
Paa hendes Vink jo Sangens Gud
Mig fordum tidt sin Flamme sendte.

RAVNENS QVIDE.

Skjøn Jomfru taler til fangne Ravn:
»Du sidder jo luunt i Bure —
Saa siig mig dog nu, hvad er dit Savn?
Dine Miner ere saa sure!»

Saa dybt sig neied den uselig Ravn.
Hans Taarer runde saa stride:
»Vidste jeg selv dets rette Navn,
Saa fik du det snart at vide.

Min ædle Jomfru med Haanden hvid,
Med Kinder og Læber røde!
Holdt du mig fængslet længere Tid,
Jeg troer forsanden, jeg døde.

Det kogte Kjød fra dit eget Fad
Det er mig saa lidt til Baade. —
Visselig aad jeg en anden Mad,
Ifald jeg selv maatte raade.

Din lunkne Drik og dit Sukkerbrød,
Den Taarestrom i dit Øie,